

[Ninn-Hansen.]

behandling — man måtte være klar over den fare, der var for, at § 11 ikke kunne opfyldes.

Jeg stillede ved forslaget's tredje behandling det spørgsmål til den højtærede minister, hvad han ville gøre, hvis vi, som det så ud til efter lægernes udtalelser, fik en konflikt. Jeg henviser til mit spørgsmål, der står i Folketingstidende 1959-60 sp. 6197.

Den højtærede minister svarede således — det står i Folketingstidende, samme årgang sp. 6217 —:

„Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spurgte mig, hvorledes jeg ville stille mig i et tænkt konflikttilfælde. Jeg giver mig ikke af med at spekulere over, hvorledes konflikttilfælde, der muligvis aldrig indtræder, skal behandles. Lægerne har ikke under deres venskabelige forhandlinger med os i ministeriet fremsat nogen mening om nogen fremgangsmåde. Jeg ville tro, at forhandlingsparterne selv finder en løsning“.

Nu har forhandlingsparterne desværre ikke fundet en løsning, og derfor vil jeg spørge den højtærede minister, hvorledes den højtærede minister agter at anvende den bemyndigelse, han har i henhold til lovens § 18, stk. 2. Er det den højtærede ministers mening at pålægge sygekasserne at yde lægehjælpen? Hvorledes stiller den højtærede minister sig hertil? Dette spørgsmål til den højtærede minister, som jeg lige har citeret tillige med ministerens svar, blev stillet den 1. juni sidste år, så den højtærede minister har jo haft tid til at overveje spørgsmålet, og det har den højtærede minister også haft i de dage, der er gået, siden konflikten blev en realitet.

Jeg har bemærket, at det er formanden for det radikale venstres gruppe, det ærede medlem hr. Aage Fogh, der i dag skal svare på, om det radikale venstre vil følge vor anmodning vedrørende fortsættelseskasserne. Det var jo således, som det ærede medlem hr. Peter Larsen refererede, at vi ikke ved lovforslaget's første behandling kunne få

svaret fra alle partierne. Vi fik et afvisende svar fra socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, men vi forstod, at den radikale gruppe ønskede at overveje spørgsmålet, og der er selvfølgelig ingen, der er mere kompetent end gruppens formand til at give et fuldtone og klart svar vedrørende det radikale venstres standpunkt i denne sag.

Aage Fogh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Grethe Philip, er forhindret i at være til stede, skal jeg på partiets vegne anbefale at stemme for det stillede ændringsforslag og derefter at stemme for lovforslaget.

De to foregående talere har vist stor interesse for det radikale venstres stilling til sygekasseordningen. Det forbavser mig i og for sig noget, for jeg ved, at begge de ærede medlemmer har fulgt meget nøje med i udviklingen gennem det sidste par års tid. Jeg ved også, at de fra kommissionsbetænkningen må være vidende om, at vort partis repræsentant, tidligere folketingsmedlem Johs. Christiansen, under kommissionsarbejdet gav udtryk for, at han ønskede den stærkest mulige forenkling af hele sygekasseordningen. De ved formentlig også, at vor repræsentant ikke kunne få tilslutning, og derfor måtte vi tage det næstbedste. Jeg skal ikke et øjeblik lægge skjul på, at den gennemførte sygekasseordning anser vi sagligt for at være et meget, meget stort fremskridt. Rent sygeforsikringsmæssigt anser vi det for at være et voldsomt stort fremskridt for de syge — for de syge. Organisationsmæssigt anser vi ikke fremskridtet for at være helt tilfredsstillende, vi synes, der kunne forenkles endnu mere, men det kunne vi ikke nå i første omgang, og vi har, sådan som vi har gjort det i en lang årrække, taget de fremskridt, vi kunne få, efterhånden som tiden er inde.

Jeg kan ikke se, at det har nogen interesse at fortsætte diskussionen om fortsættelsesygekasserne. Det har faktisk udviklet sig sådan, at hver gang de to herrer kommer på